

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 85. Disciplina Regularis in Monasterio Portus Regii per Mariam
Angelicam Arnaldinam restaurata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

Sæc. XVII. bente Magistratu: simul quoque anti-
 A. C. 1609. quum morem innovari desiderat, quo
 Baptismi dies a quovis quotannis pie
 celebrari consueverat: præcipit etiam
 Synodus, ut Confessarii non detecto
 sed cooperto capite Sacramentalis ab-
 solutionis sententiam ferant, eos vero,
 qui horas Canonicas solum mentaliter
 recitant, suæ non satisfacere obliga-
 tioni, declaravit Synodus. Eodem hoc
 anno Narbonæ in Occidania hujus Ec-
 clesie Archiepiscopus Synodum Pro-
 vincialem habebat, cujus potissima de-
 creta circa fidem & mores versantur.

§. LXXXV.

*Disciplina Regularis in Monasterio
 Portus Regni per Mariam An-
 gelicam Arnaldinam
 restaurata.*

*Abregé de
 l'hist. de Port
 Royal.*

Tam virtutum exemplis, quam anti-
 quitate admodum celebris erat
 quondam Portus Regius Ordinis Ci-
 sterciensium Abbatia Caprusium prope,
 sexto Parisiis lapide distita, quam An-
 no Christi millesimo ducentesimo quar-
 to pro duodecim Virginibus Odo de
 Sully Parisiensis Episcopus fundaverat.
 Attamen exeunte Sæculo decimo sexto
 hæ Moniales a pristina vitæ Sanctimo-
 nia plurimum aberrabant, mundanæ
 vani-

vanitatis studio Religiosæ solitudinis Sæc. XVII.
 amorem penitus suffocante. Annus A.C. 1600.
 agebatur Salutis nostræ sexcentessimus
 secundus supra millesimum, quo Maria
 Angelica Arnaldina pro consueto illius
 ævi more nonnisi duodennis in hujus
 Parthenonis Abbatissam ad Simonis
 Marionis Avi sui preces ab Henrico IV.
 nominaretur, nondum seipsam regere
 edocta. Nihilominus decimum sextum
 ætatis suæ annum egressa, cujusdam
 Monachi concione, quam de vitæ Re-
 ligiosæ felicitate, & Regulæ S. Bene-
 dicti excellentia habebat, arcana qua-
 dam ac cælesti mentis incitatione tam
 vehementer urgebatur, ut non modo
 vitam suam ad instituti leges compo-
 nere, sed & subditas sibi Sanctimonia-
 les sensim ad veterem disciplinam re-
 vocare decerneret. Igitur nova rursus
 votorum sponfione sese Deo devovet,
 omnes vestium vanitates, victus & vitæ
 commoda, cunctasque mundi illecebras
 exulare jubet, & straminea culcitra,
 cibusque esurialibus contenta, anno
 priori Abbatiam arctiori clausura mu-
 nire incipit: ne vero suas Moniales Re-
 gulæ rigori haud assuetas nimium ter-
 reret, illas non mandato, sed exem-
 plo, monitis, fufisque ad Deum preci-
 bus ad sui imitationem pertrahere ni-
 titur: nec deerat pio huic conatui opta-
 tus

Hist. Eccles. Tom. LIV.

Gg tus

Sæc. XVII.

A. C. 1609.

tus undique successus; quippe sensim cunctæ intra quinquennii spatium silentii, jejunii, orationis, omniumque virtutum studio splendescere, & pravaram consuetudinum stirpes penitus excindere cernebantur. Hæc Ordinis Restauratio idem, quod omnibus piis exercitationibus commune est, fatum subibat, nonnullis eam velut Dei opus de prædicantibus, aliis tanquam Sectariæ novitatis partum reprobantibus. Obstabat restauratæ huic disciplinæ præprimis quidam Generalis Assistent, magnus quidem Venator, cetera tantus idiota, ut nequidem orationem Dominicam latino sermone conceptam intelligeret. Patrocinabatur ex adverso novæ huic Societati ipsemet Ordinis Generalis nomine Bucheratus, Vir prudentia, pietate & justitia longe spectatissimus, cujus impulsu & Mariæ Angelicæ studio plura ejusmodi Asceteria ad veterem disciplinam, quæ ætatis vitio perculsa jacebat, reducebantur, in quibus SS. Benedicti & Bernardi fervor tamdiu reflorescere cernebatur, donec Abbas Sancyranus hujus Portus Regii Moderator evasisset.

§. LXXXVI.